

Publicerad 2008-06-26 22:29 av Mossa

Av sot ska du dö.

Vid maktens slut, vid fridens herravälde härskar ingen.

Det kognitiva mönstret gör repor på din hornhinna och blandar ångest med saliv.

I mittens rike var allt men inget, en tom värld med farliga visioner som expanderade med galenskapens pyramid

En eskalerande vanmakt av längtan till ett nirvana av sockervadd.

Vi fruktar icke de saliga, ty vi pålar dem på spätt och lämnar dem att ruttna i solen.

Som en osalig, vitmålad enhörning flyger havet genom luften och fångar in dina ömma tankar. Hon omfamnar ditt innersta och ger målet mening.

Av kristall är du kommen men av sot ska du dö, vi är inte mer än vad vi presterar i ensamheten. Jag är av mig oro inte en vanmakt utan ett fallande löv. Kom till mig och ge mig ditt hjärta.

Friska flicka med eldens flamma, du dansa med nymfer och vandrar med bödeln, ty han är också ensamhet.

Jag vakar i väntan på dig min älskade vän. Var inte rädd om jag lämnar dig. Jag tar min kropp, min längtan och väntar i evigheten bland trädens susande kronor.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mossa med Poeter.se id #19361 innehar upphovsrätten